

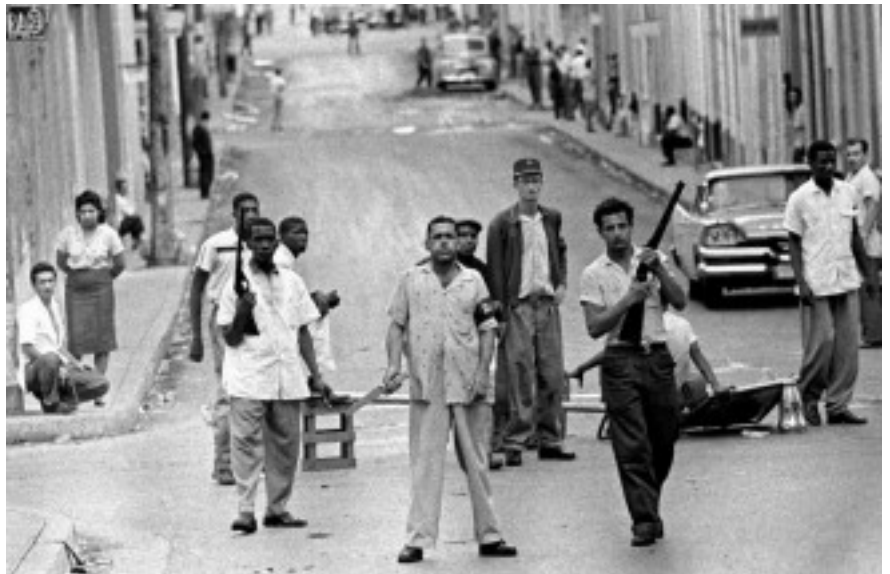
کاسترو در سومین نطق پس از پیروزی انقلاب گفت که از آن نگران است که انقلابیون واقعی از صحنه کنار بروند و فرصت طلبان جایشان را بگیرند.

باتیستا دیکتاتور کوبا در آخرین روز سال میلادی 1958 بر اثر فشار نیروهای انقلاب، به جمهوری دومینکن گریخت و پناهنده این دولت شد و یکم ژانویه سال 1959 فیدل کاسترو رهبر انقلاب، پیروزی آن را اعلام داشت و زمام امور را به دست گرفت. به گزارش اسپاداناخبر، کاسترو که در نوامبر 2016 و در 90 سالگی درگذشت در نطق یکم ژانویه سال 1959 خود گفت که علاقه مند به حکومت کردن بر کسی نیست؛ تنها به نام مردم کوبا و تا زمانی که احساس کند انقلاب، دیگر تهدید نمی شود زمام امور را به دست خواهد داشت. وی افزود: آرزو و هدف او تنها تامین رفاه برابر برای مردم کوبا و بازگرداندن احترام و حیثیت به آنان و اجرای برنامه های آموزش و پرورش و درمان یکنواخت و رایگان و تامین بازنشستگی همگانی و زدودن اندوه و نگرانی از بیکاری و تبعیض، و حذف نظام طبقاتی از فرهنگ کوباییان است. کاسترو سه روز بعد در سخنرانی دیگری کینه توزی، فرصت طلبی، آزمندی و جاه طلبی را آفت يك جامعه خواند. کاسترو در سومین نطق پس از پیروزی انقلاب گفت که از آن نگران است که انقلابیون واقعی و دلسوزان مردم و همرزمان او از صحنه کنار بروند و با کنار رفتن آنان، فرصت طلبان جایشان را بگیرند و انقلاب را از هدفهایش دور سازند و منحرف و متلاشی کنند. وی از کوبائیان خواست که مانع خروج پدران انقلاب از صحنه شوند که تمامیت و حاکمیت کوبا از دست خواهد رفت. وی گفت که اجازه نخواهد داد سیاستی از خارج بر کوبا تحمیل شود و مردم کوبا خودشان الگو و استاندارد برای نظام اجتماعی، اقتصادی و سیاسی شان تعیین خواهند کرد و معمار آینده بنای جامعه و نظام اجتماعی شان خواهند بود. وی تاکید کرد که هر ملتی حق دارد خط خودش را دنبال کند و در این راه استقلال کامل داشته باشد. فیدل کاسترو انقلابی در کوبا راه انداخت که برای بسیاری در گوشه و کنار دنیا الهام بخش شد. انقلابی چریکی که رهبرش از خانواده ای ثروتمند بود که می خواست صدای فقرا باشد.

تصاویر و یادداشت برگرفته از فرارو

[1]

[2]

[3]

[4]

[5]

[6]

[7]

[8]

[9]

[10]

[11]

[12]

[13]

[14]

[15]

[16]

[17]

[18]

برجسب ها: [انقلاب](#) [19]